

føre Skibe til Asien, da er det lidt uheldigt valgt, thi havde det asiatiske Selskab taget Folk fra andre Steder, hvor de kunde faa dem, er det klart, at de Kaptajner, der havde faaet de 6 Skibe at føre, vare blevne staaende som Førere af Skibene. saa længe de levede, naar de da ikke gjorde noget galt, hvorimod de Søofficerer, der nu føre disse Skibe, kun blive paa denne Post i 3 Aar, og i denne Tid opdrage de andre unge Mænd til at kunne træde i Stedet for dem, naar de en Gang træde tilbage. De yngre Folk kunne altsaa hurtigere til, naar Søofficerer blive Førere, end hvis Førerne vare Folk af deres egen Klasse. Da Søofficererne træde tilbage efter 3 Aars Forløb, ville de yngre Kræfter altsaa langt hurtigere faa Skibsførerpladserne, end de ellers vilde have faaet dem.

Frederiksen: Det Andragende, som der her foreligger til Behandling, altsaa Andragendet fra Københavns Skipperforening, den almindelige Skibsførerforening af 1874 og Københavns Navigatorforening har givet Anledning til megen Omtale ikke alene her i København, men rundt om i hele Landet, og det er ret naturligt. Det, som har bevirket, at det er blevet omtalt noget mere, end det vel ellers vilde være blevet, er jo de Udtalelser, der fremkom under 2den Behandling af Marineministerens Budget, hvor det ærede Medlem for Tisted (Trolle) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) tog en, om jeg saa maa sige, lille Dyst i Anledning af en Sag, som staar i nær Forbindelse med denne. Da dette Spørgsmaal har vakt saa megen Opsigt og er blevet Genstand for saa megen Omtale i Sømandsstanden baade paa Møder og i Pressen, finder jeg mig ogsaa foranlediget til at omtale det med ganske faa Ord. Der er ingen Tvivl om, at Andragendet, saaledes som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, er fremkommet, fordi der er dannet et dansk Dampskibsselskab, østasiatisk Kompagni, som benytter Søofficerer i sin Tjeneste. Det er ogsaa meget naturligt, at den danske Sømandsstand har ladet høre fra sig og har taget til Genmæle herimod. Der er slet ingen Tvivl om, at den private Sømandsstand overordentlig godt kan tage Konkurrencen op baade med Hensyn til at føre de Skibe, der gaa til Asien, og med Hensyn til at føre Skibe, som gaa til forskellige andre Steder, saa det er ikke af den Grund, at de udtale deres

Misfornøjelse; men det, som de have imod, er jo dette, at Marineofficererne faa mere eller mindre Løn samtidig med, at de blive antagne af private Selskaber. Derved — sige de private Sømænd — komme vi ikke til at staa lige i Konkurrencen; derved have Søofficererne et Fortrin frem for os, som vi ikke ønske, at de skulle have, og hvorover vi ligefrem beklage os. Paa denne Maade gribe de forstyrrende ind i den Næring, som vi mene er vor. De bebrejde selvfølgelig ikke det nævnte Selskab, at det har antaget Søofficerer i sin Tjeneste; det er noget, som maa blive dets private Sag; og det er noget, som Lovgivningsmagten selvfølgelig ikke kan røre ved. Men naar Selskabet, som sagt, antager Søofficerer, og disse saa samtidig faa Løn fra Statens Side eller i alt Fald faa noget Tilskud, hvor meget, eller hvor lidt det end er, bliver Forholdet noget uensartet, og jeg tror, det er det, som har bevirket, at dette Andragende er kommet frem. Det kan nok være, at Andragendet indeholder Unøjagtigheder; dette omtalte den højtærede Marineminister, og det skal jeg ikke komme ind paa at forsvare; tværtimod, jeg mener, at det er meget uheldigt, at Andragendet ikke er korrekt og i den nøjeste Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Men de have jo dog rettet det nu til Udvalget, allerede før det kom til Behandling her. Men naar de private Sømænd i Følge Loven 25de Marts 1892 skulle bruge 7 Aar til deres Uddannelse, saa bliver der, selv om nu disse 21 Maanedes, som Søofficererne skulle bruge for at have Ret til at føre et Skib, blive forlængede til 53, som Marineministeren udtalte, at de skulde forlænges til, alligevel nogen Forskel paa den Tid, de private Sømænd og Søofficererne skulle bruge til deres Uddannelse. Jeg tror derfor, at dette bevirker, at de private Søfolk, som skulle bruge en saa lang Tid til deres Uddannelse, fuldt ud komme til at staa paa Højde med Søofficererne, og Søofficererne have jo ogsaa hovedsagelig faaet deres Uddannelse paa Krigsskibe. Dermed vil jeg ikke bestride deres Dygtighed til ogsaa at føre Handelsskibe, men der er dog ogsaa Skibsredere, som udtale, at de slet ikke vilde være glade ved at have Søofficerer, som nærmest have faaet deres Uddannelse paa Krigsskibe; til at føre deres Skibe; de føle sig mere trygge ved at benytte civile Søfolk dertil. Og man tænker sig jo heller ikke den Mulighed, at vor kgl. Marine, som den højtærede Minister udtrykte sig, vil søge Førerne af sine Skibe hos vor private Handelsmarine. Der